

Hrvatska banka za obnovu i razvitak
Zagreb, 16/9/2026

Direkcija pravne podrške posebnom financiranju
i naplati potraživanja
Odjel pravne podrške naplati potraživanja

TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Na posl. broj: St-386/2021

Stečajna upraviteljica
Dubravka Stašić
Na posl. broj: St-386/2021

STEČAJNI I

RAZLUČNI VJEROVNIK: HRVATSKA BANKA ZA OBNOVU I RAZVITAK,

Zagreb, Strossmayerov trg 9, OIB 26702280390

DUŽNIK: CEDAR društvo s ograničenom odgovornošću za trgovinu i preradu drva u stečaju, Kastav, Istarska cesta 1, OIB 17113221373

PODNEŠAK STEČAJNOG I RAZLUČNOG VJEROVNIKA

e-komunikacijom

kojim se podnosi prigovor na podnesak stečajne upraviteljice od 12.08.2026.

I. U predmetnom stečajnom postupku dana 01.09.2026. godine na e-Oglasnoj ploči sudova objavljen je podnesak stečajne upraviteljice gđe. Dubravke Stašić (dalje: SU) od 12.08.2026. godine pod nazivom: „DOPUNA II - OBRAČUN TROŠKOVA UNOVČENJA I PRIJEDLOG DIOBE (čl. 248. i 254. Stečajnog zakona), u kojem podnesku stečajna upraviteljica navodi da nastavno na Dopunu I - Obračun troškova unovčenja i prijedlog diobe, objavljenju na e-Oglasnoj ploči sudova dana 26.05.2026. godine, ovim podneskom korigira obračun troškova unovčenja i prijedlog diobe u dijelu koji se odnosi na neizravne troškove unovčenja, po prihvatu primjedbe Erste&Steiermarkische Bank d.d., te da se iz obračuna neizravnih troškova unovčenja isključuje iznos od 45.358,64 EUR iskazan kao predujam troškova parničnog postupka P-353/23 te iznos od 150.000,00 EUR rezerviran za troškove navedenog postupka.

II. HRVATSKA BANKA ZA OBNOVU I RAZVITAK, Zagreb, Strossmayerov trg 9, OIB 26702280390 (dalje: HBOR) kao stečajni i razlučni vjerovnik ovim podneskom iznosi prigovor na navedeni podnesak stečajne upraviteljice odnosno izostavljanje iz obračuna neizravnih troškova rezervacije za predujam troškova parničnog postupka P-353/23 koji se vodi kod Trgovačkog suda u Rijeci između stečajnog dužnika kao tužitelja i MANŠPED d.o.o. Kukuljanovo, Kukuljanovo 387, OIB: 76154765407, kao tuženika, a radi pobijanja dužnikovih pravih radnji. Naime, kako se u ovom stečajnom postupku radi o posebnoj vrsti stečajnog postupka gdje stečajni dužnik u pojedinim razdobljima stečajnog postupka nije imao dovoljno likvidnih sredstava potrebnih za vođenje stečajnog postupka i druge radnje u stečajnom postupku, pojedini razlučni vjerovnici predujmljivali su stečajnom dužniku ta sredstva, pa tako i HBOR. Međutim kako je sada imovina stečajnog dužnika većim dijelom

unovčena i stečajni dužnik ima dovoljno sredstava za povrat tih predujmova, a što proizlazi i iz telefonskih kontakata sa stečajnom upraviteljicom, kao i samih navoda stečajne upraviteljice iz maila od 30.06.2026.g.: „na računu trenutno se nalaze dostatna novčana sredstva“, HBOR je mišljenja da nema razloga da se bez odgode ne izvrši povrat tih predujmova iz raspoloživih sredstava stečajnog dužnika. Naime, sukladno „PISANOM PRAVNOM MIŠLJENJU - Mogućnost pobijanja dužnikovih pravnih radnji“ odvjetnika Duje Žagara od 03.05.2023. godine, Naslovni sud je donio rješenje od 06.06.2023. kojim se odobrava stečajnom upravitelju, u ime stečajnoga dužnika, podnošenje tužbe za pobijanje pravnih radnji, kojom se utvrđuje da je bez učinka prema stečajnoj masi dužnika CEDAR d.o.o. u stečaju, Istarska cesta 1, Kastav, OIB: 17113221373, Sporazum radi osiguranja novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na pokretninama, sklopljen s MANŠPED d.o.o., Kukuljanovo 387, Kukuljanovo, OIB: 76154765407, od 13. travnja 2021., ovjeren po javnom bilježniku Veliboru Panjkoviću iz Rijeke, pod poslovnim brojem OV-7764/21, kao i Potvrda/Izjava o preuzimanju punopravnog vlasništva društva MANŠPED d.o.o., od 13. srpnja 2021., ovjerena po javnom bilježniku Veliboru Panjkoviću iz Rijeke, pod poslovnim brojem OU-687/2021, pa kako stečajni dužnik nije imao likvidnih sredstava za podmirenje troškova vođenja te parnice, HBOR je predujmio stečajnom dužniku sredstva u iznosu od 45.358,64 EUR-a.

Dakle, kako se na računu stečajnog dužnika trenutno nalaze dostatna sredstva za povrat predujmova, smatramo da ne postoji opravdan razlog da se njihov povrat odgađa do završne diobe. Naime, odgađanje povrata za razdoblje koje može trajati još godinu dana ili dulje, dovodi do toga da različni vjerovnici odnosno HBOR koji su stečajnom dužniku dali te predujmove snose teret vremenske vrijednosti novca, iako su sredstva za njihov povrat već osigurana. Dodatno, HBOR smatra da upravo odgađanje povrata tih predujmova stvara rizik da tijekom daljnjeg trajanja stečajnog postupka nastanu novi troškovi ili druge obveze koje bi mogle umanjiti sredstva predviđena za njihov povrat. Stoga držimo da je razumno i opravdano izvršiti odmah sada povrat tih predujmova, uz istodobno zadržavanje sredstava potrebnih za podmirenje procijenjenih troškova postupka.

Dokaz:

- uvid u Tablicu 3 - neizravni troškovi unovčenja od 25.05.2026. godine (u spisu)
- uvid u izmijenjenu Tablicu 3 - neizravni troškovi unovčenja od 12.08.2026. godine (u spisu)
- e-mail poruka st. upraviteljice od 30.06.2026. (u spisu)

III. Isto tako, pravna norma koja regulira troškove unovčenja u stečaju nalazi se u čl. 170. st. 2. Stečajnog zakona (N.N. 44/96, 29/99, 129/00, 123, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12) koji određuje: „2) *Troškovi unovčenja određuju se paušalno u iznosu od 5 posto od utška. Ako su stvarno nastali troškovi i ostale obveze stečajne mase znatno niži ili viši, odredit će se u stvarnoj visini. Ako je zbog unovčenja stečajna masa opterećena porezom, iznos toga poreza pridodaje se troškovima unovčenja.*“, a analogna odredba sadržana je i u čl. 254. st. 3. Stečajnog zakona (N.N. – 71/2015, 104/2017, 36/2022, 27/2024 - dalje: SZ) koji određuje: „(3) *Troškovi unovčenja predmeta razlučnoga prava određuju se paušalno u iznosu od 5 % od utška. Ako su stvarno nastali troškovi unovčenja znatno niži ili viši, odredit će se u stvarnoj visini. Ako je zbog unovčenja stečajna masa opterećena porezom, iznos toga poreza pridodaje se paušalu troškova unovčenja odnosno stvarno nastalim troškovima unovčenja.*“. Iz odluke VTS RH, Pž-7075/15 od 18.11.2015. proizlazi da: „*Troškovi unovčenja stvari, osim troškova koji su u vezi s prodajom (procjena nekretnine, oglas o prodaji, itd.), jesu i svi drugi troškovi koji izravno terete prodanu stvar. Troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji razlučno pravo, ali su kao opći troškovi nastali povodom i radi tih stvari radi cjelokupne stečajne mase, namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari, i to*

razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari.

Isto tako se navodi i u rješenju Visokog trgovačkog suda RH posl. broj: PŽ-3187/2018 od 12.06.2018.g. u kojoj se izričito navodi: „Stoga, u konkretnom slučaju u kojem je jedina imovina stečajnog dužnika, ova imovina opterećena razlučnim pravom žalitelja, razlučni vjerovnik je dužan snositi sve troškove iz čl. 170. SZ-a. To iz razloga jer svi troškovi, i oni koji jesu i oni koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem tih stvari, nastali radi unovčenja te stečajne mase pa, samim tim, i radi namirenja njegove tražbine.“.

Iz navedenog proizlazi da troškovi stečaja koji se odnose na „Odvjetničke usluge – predujam troškova parnice P-353/23 TS Rijeka“ u iznosu od 45.358,64 €, a koje je stečajna upraviteljica izostavila iz najnovije Tablice 3 - neizravni troškovi unovčenja od 12.08.2026. godine predstavlja stečajni trošak koji se ne odnosi izravno na prodane pokretnine i nekretnine stečajnog dužnika, **već je to trošak koji nije u izravnoj vezi sa unovčenjem stvari, ali je kao opći trošak nastao povodom i radi tih stvari radi cjelokupne stečajne mase, te bi prema gore navedenoj sudskoj praksi, u podmirenju tog troška trebali sudjelovati svi razlučni vjerovnici razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu.**

Konačno, u odnosu na sudsku praksu odnosno samo dvije sudske odluke na koje se poziva u svom podnesku od 07.07.2026. Erste&Steiermarkische Bank d.d., u kojem iznosi prigovor glede rezervacije troškova parnice P-353/23 TS Rijeka“ u iznosu od 45.358,64 €“, nasuprot tome dana 19.06.2008. godine na sjednici sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske zauzeto drugačije i pravednije stajalište koje je u skladu sa gore navedenom sudskom praksom i koje glasi:

„ Troškovi unovčenja stvari iz čl. 164. SZ-a

Troškovi unovčenja stvari iz članka 164. Stečajnog zakona su (stavak 2. članka 170. SZa), osim troškova koji su u vezi s prodajom (procjena nekretnine, oglas o prodaji, itd.), i svi drugi troškovi koji izravno terete prodanu stvar.

Troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji razlučno pravo, ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase, namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari iz čl. 164. SZ-a (stavak 2. članka 170. SZ-a).

Isto tako, sukladno navedenom stajalištu koje je dana 19.06.2008. godine zauzeto na sjednici sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, postoji i niz sudskih odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, koje su u potpunoj suprotnosti sa stajalištem Erste&Steiermarkische Bank d.d., i to odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-4525/2020 od 13. studenoga 2020., PŽ-4146/2020 od 8. listopada 2020., PŽ-3403/2019 od 30. svibnja 2019., PŽ-5051/2020 od 3. prosinca 2020.

Tako se u rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: PŽ-5051/2020 od 3. prosinca 2020. navodi:

„Prema shvaćanju ovoga suda, svi opći troškovi koji su nastali radi redovnog provođenja stečajnog postupka, a koji su zajednički za cjelokupni postupak bez kojih se taj postupak ne bi mogao provoditi namiruju se razmjerno iz kupovnine ostvarene prodajom predmeta razlučnog prava. Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je sve odlučne činjenice prvostupanjski sud pravilno ocijenio, što prihvaća i ovaj sud i na obrazloženje upućuje žalitelja bez potrebe ponavljanja stavova iznesenih u prvostupanjskom p obijanom rješenju. Ovdje se još napominje da žalitelj ne osporava konkretno bilo koji od iznosa koje je stečajni upravitelj naveo u troškovima provedbe stečajnog postupka nego

uopćeno navodi da je ukupni iznos tih troškova previsoko određen odnosno da nema zakonske obveze razlučnog vjerovnika da plati troškove provođenja stečajnog postupka.“,

dok se u rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: PŽ-4146/2020 od 8. listopada 2020. izričito navodi:

„Iako razlučni vjerovnik nije osporio nagradu stečajnom upravitelju, ovaj je sud, pazeći po službenoj dužnosti na pravilnu primjenu materijalnog prava, utvrdio da je kod donošenja odluke o nagradi stečajnom upravitelju pogrešno primijenio, odnosno nije primijenio odredbu čl. 254. st. 3. SZ-a temeljem koje troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem predmeta na kojem postoji razlučno pravo, već su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase namiruju se razmjerno vrijednosti predmeta na kojem postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu.

Naime, nagrada stečajnom upravitelju nije trošak koji je u izravnoj vezi s unovčenjem stvari pa se taj trošak ne namiruje u cijelosti, već razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu.

Nadalje, troškovi korištenja osobnog vozila u iznosu od 6.600,00 kn, troškovi telefona i uredskog pribora u iznosu od 1.000,00 kn, troškovi knjigovodstva u iznosu od 18.000,00 kn i zbrinjavanje arhive u iznosu od 10.000,00 kn, osim što nisu dokumentirani, također koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari (ali su bili potrebni i nastali su kao opći trošak radi unovčenja cjelokupne stečajne mase, obračunavaju se razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu (tako i pravno shvaćanje ovog suda od 19. lipnja 2008.“

Dokaz:

- odluka VTS RH, PŽ-7075/15 od 18.11.2015.
- rješenje Visokog trgovačkog suda RH posl. broj: PŽ-3187/2018 od 12.06.2018.g.
- IZVOD IZ ZAPISNIKA sa sjednice sudaca od 19. lipnja 2008.
- rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-4525/2020 od 13. studenoga 2020., PŽ-4146/2020 od 8. listopada 2020., PŽ-3403/2019 od 30. svibnja 2019., PŽ-5051/2020 od 3. prosinca 2020., PŽ-1591/2024 od 7. svibnja 2024.
- pisano pravno mišljenje odv. D. Žagara od 03.05.2023.
- rješenje Trgovačkog suda u Rijeci od 06.06.2023.

IV. Slijedom svega iznijetog, HBOR predlaže da stečajna upraviteljica prihvati primjedbe iz ovog podneska i dostavi Naslovnom sudu i vjerovnicima ispravak obračuna troškova sukladno prigovoru HBOR-a, jer je potrebno u pripadajuće neizravne troškove koji terete kupovninu uvrstiti i trošak predujma za odvjetničke troškove koje je samostalno snosio HBOR, dakle vratiti u tablicu neizravnih troškova i „Odvjetničke usluge – predujam troškova parnice P-353/23 TS Rijeka“ u iznosu od 45.358,64 €“, a koje je stečajna upraviteljica izostavila iz najnovije Tablice 3. u svom podnesku od 12.08.2026. godine, s obzirom da se radi o troškovima koji terete stečajnu masu kojoj pripada i unovčena imovina.

Neovisno o gore detaljno obrazloženom zahtjevu HBOR-a da se u tablicu neizravnih troškova vrati iznos od 45.358,64 eura („Odvjetničke usluge – predujam troškova parnice P-353/23 TS Rijeka“) predlaže se dodatno rezervirati sredstva za predvidive odvjetničke troškove pravnog zastupanja stečajnog dužnika koji bi mogli nastati u budućnosti u parnici broj: P-353/2023 koja se vodi između stečajnog dužnika i MANŠPED d.o.o. kod Trgovačkog suda u Rijeci, budući da sada stečajni dužnik nakon unovčenja imovine na računu ima dovoljno sredstava i nema više potrebe da iste predujmljuju vjerovnici odnosno HBOR.

ZA HBOR
Punomoćnik
Željko Dimnjaković